

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 142. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm3578/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Konventets Dage, som Necker havde været i den første National-Forsamling; og ligesom Neckers Hus den Gang var Samlingspladsen for de liberale Aristokrater og Genier, saaledes var nu Rolands Hus det for Girondisterne, som man maa kalde de aristokratiske Liberale og revolutionære Genier; og ligesom hist Madame Necker og hendes Datter Staël-Holstein havde ogsaa politisk spillet en Hovedrolle, saaledes spillede nu Madame Roland sin og var egentlig Partiets Sjæl.

Girondisterne var altsaa ret egentlig det revolutionære Dame-Parti, som syntes almægtigt, saa længe det var enigt med de røde Huer og med Dantons Graabødre, men maatte komme til at føle deres Afmagt, saa snart der indtraadte en Skilsmisse; og den Skilsmisse maatte indtræde, saa snart den fælles Fjende i Tuillerierne forsvandt; thi om da end baade Danton, Robespierre og Marat vilde skaane Madame Roland og hendes Venner og lade dem nyde deres smaa Triumfer og søde Drømme, saa kunde de dog ikke; thi det hørte ogsaa til Girondisternes søde Drømme: at baade Jakobinere og Graabødre og Parisers-Pøbelen havde kun været Redskaber i deres Haand, Lejetropper, som de kunde afskedige, saa snart det grove Arbejde, hvortil man behøvede dem, var gjort, og Sejeren vunden; og det var Triumfen, de ventede: at det Frankrig, der havde gjenlydt af deres Pris som mageløse Talere og Skrivere, mens de sejerrig kæmpede mod Kongemagtens Skygge, dette Frankrig skulde, naar de kom til at staa for Styret, følge deres Ord som Orakelsprog.

Derfor paastod de, at vel var det Folket, det majestætiske Folk, der rejste sig den 10de Avgust, for at gjøre Ende paa alle Tuilleriets Planer og de udvandrede Forhaabninger, men det var slet ikke Folket, men kun en Haandfuld Oprørere og Uhyrer, der sammenrottede sig i Septemberdagene, for at foregribe Domstolene, slukke deres Blodterst og vanære Frihedens hertige Sag.

